

2 'arin

Daisy Johannesen og Edvard Ziska (mitt fyrri á myndinni) riggaðu væl saman. Tey sungu Bei Mannern úr Gandafloytuni hjá Mozart. Aftanfyrri tey standa tónleikarar og kórsangarar, sum eisini vóru við á konserntini

Væleydnað konsert í Klaksvík hóskvøldið

Verk eftir Mozart, Bach, Sjonberg og fleiri føroyskar yrkjarar vóru á skránni, tá solosangarar, kór og tónleikarar spældu til nýggjårstónlistahugna í býráðshøllini í Klaksvík hóskvøldið

Orð: Eyðun Klakkstein Myndir: Harald Petersen

Daisy Johannesen sang m.a. verk eftir Páll Isólfsson og Sjonberg. Saman við Edvardi Ziska sang hon ein stykki úr Gandafloytuni hjá Mozart. Daisy hevur seinnu árin verðið í Íslandi, har hon hevur fingið undir vísing í sangi og syngur í kendum kóri

Við einari fjølbroyttari skrá, bjóðaðu tónleikarar, so at siga allir úr Klaksvík, til konsert í býráðshøllini í Klaksvík hóskvøldið. Konsertin fekk sera góða undirtøku, og stappa var í høllini, og ikki øll sluppu inn.

Tiltakið, sum fyrireikararnir høvdu valt at nevna Nýggjårstónlistahugni (ófátliga langt og stívt heitið), eydnaðist eisini avbera væl.

Steinvor F. Klein og Helga H. Gerðalið lögdu fyrri við at spæla ferhent klaver. Tey spældu verk eftir Strauss og Dvorak. Eftir tær báðar sang Daisy Johannesen

triggjar sangir, meðan Helga H. Gerðalið hevði klaverfylgispæl. Daisy, sum hevur verið í Íslandi seinnu árin, sang m.a. verk eftir Páll Isólfsson.

Eitt kór var eisini við á konsertini, og 17 sangarar undir leiðslu av Jógvani við Keldu, sungu, eftir at Monika Stauss Joensen og Helga H. Gerðalið høvdu spælt trý verk eftir Coelli, Bach og Smetana.

Eisini kórsangur

Kórsangurin var góður, og hóast kórið var lítið (ella kanska júst tí) tóktist sangurin vera serliga intensur og persónligur. Í slíkum

kóri hevur hvør einstakur sangari minst líka nógv at siga, sum í einum størri kóri. Feðgarnir Jógvani og Pætur við Keldu ávikavist leiddu og spældu undir.

Einastu føroysku verkini, sum vóru á skránni, sang kórið. *Móðutand vil eg teg kalla*, eftir Jóannes Patursson og A. Enniberg, og *Tann Gud, sum valdar øvum øllum*, sum Símun av Skarði hevur sett orð til (lagið er danskt), umboðaðu føroyska partin av kvøldinum.

Edvard Ziska legði ikki lítlið fyrri, tá hann sang *Der Vogelfanger* úr Gandafloytuni hjá Mozart, men hann kom sera væl frá sínum

parti av konsertini, eisini tá hann og Daisy Johannesen endaðu við *Bei Mannern* úr sama verki hjá Mozart.

Edvard og Daisy riggaðu væl saman, og ein endurtøka av hesum hevði ikki verið av vegnum.

Eftir konsertina bjóðaðu fyrireikararnir kaffi og smákøkur í helunum hjá Norðoya Kunningarstovu, og nógv vóru eisini við til hendan partin av tiltakinum.

Alt í alt eitt væleydnað tiltak í Býráðshøllini, sum stírna heitið á tiltakinum á ongan hátt kláraði at liva upp til!

Um at svølgja morgunbitar

Tað er so ymist, hvat vit fáa niður um morgunin. Summi orka eina búrmátið, nøkur bara ein lítlan bita, og so eru tað tey, sum ísa seg til at roykja á fastandi hjarta.

Morgunin er annað enn matur og drekka, og av øðrum munnu tey flestu ikki orka ov tungan kost tíðliga á morgni.

Klokkan eitt korter til átta kemur útvarpið, og morgunlesturin er góður at fáa sum tað fyrsta inn í høvdið um morgunin, tá hann verður borin fram sum ein heilsa við ynskinum um ein góðan dag. Teir høttandi morgunlestrarir, sum onkuntið hava verið, eru ikki til at svølgja tíðliga á morgni. Tað hevur verið sum at fáa ein hamara í høvdið. Jógvani Friðriksson, sum skrivar lestrarar komandi vikurnar, er hugnaligur at lurta eftir. Eg havi ikki áður hoyrt tað upplýst, hvør skrivar, men tað er hent at vita.

Aftaná morgunlesturin koma tíðindini, og tá ræður mangan um at halda sær fast, at tú ikki setir bitan í hálsin. Sum oftast eru morguntíðindini ein uppreksan av, hvussu nógv fólk hava latið lív í kríggi og av vanlukku, og tað er eitt stórt roknistykkið at leggja øll hesi mannalív saman. Hesin kosturin stumbar ikki, og eg haldi heldur ikki, at henda langa røðin av ringum og syrgilugum tíðindum sigur nakað. Alternativt er ikki tåpuligar søgur. Tað skuldi verið okkurt at frætt frá tí heimliga frá kvøldinum fyrri eisini, sjálvt um tíðindini ikki eru so stór og álvarsom.

Nýggjur táttur í útvarpinum er "Orð og mál", har málfólk í stuttum og lysa vanlig orð, sum vit øll brúka. Eg havi hesa vikuna trúliga lurtað eftir Marjun Simonsen, sum eg haldi vera óføra til hesa sendingina.

So kemur morgunsendingin "Góðan morgun Føroyar".

sum fyrri tað mesta er óføra gott undirhald á morgunsendingini.

Men í heyst funnu teir uppá at víðgera teir tungu og treystu spurningarnar í hesi sendingini. Eitt er, at bara tey, sum hava stundir at lurta, fáa alt við nú, men eftir mínum tykki ber ikki til at gloypa slíkum álvarsligum evnum sum kommunuskuld og kvotulógini, beint sum dagurin er byrjaður. Meira hóskandi er um morgunin at borðreiða við lættari kosti, práti um leyst og fast, sum serliga Tórður Mikkelsen dugir so væl. Tað meira álvarsliga kann glíða niður afturvið dagurðanum og nátturðanum, tá sinnið er meira hert.

Randi Jacobsen